

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 19/2013-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť L. B. a V. B., obaja bytom K., zastúpených advokátkou JUDr. D. H., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície v Košiciach ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 19. novembra 2010 a 15. decembra 2011, uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach sp. zn. 1/1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011, uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012 a postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012 v konaní o opakovanom podnete a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. a V. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. septembra 2012 doručená sťažnosť L. B. a V. B. (ďalej len „sťažovatelia“), obaja bytom K., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 13 dohovoru uzneseniami Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície, odboru justičnej polície v Košiciach (ďalej len „krajské riaditeľstvo PZ“) ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 19. novembra 2010 a 15. decembra 2011, uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) sp. zn. 1/1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011, uznesením Okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012 a postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012 v konaní o opakovanom podnete.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli:

„Trestné oznámenie podal L. B... dňa 6. 1. 2009 na OO PZ Staré Mesto, doplnil trestné oznámenie dňa 12. 2. 2009.

Vyšetrovateľ PZ KÚV dňa 26. 3. 2009 pod ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 4 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení vyšetrovateľa. ...

Uznesením vyšetrovateľky KR PZ zo dňa 21. 12. 2009 ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 bol do konania pribratý Ústav súdneho inžinierstva ŽU v Žiline, sekcia kriminalistických expertíz, detašované pracovisko Bratislava na podanie znaleckého posudku z odboru písmaoznalectva, odvetvia ručného písma. Predmetom skúmania boli sporné podpisy sťažovateľov... nachádzajúce sa na originály písomnosti Výdavkový pokladničný doklad bez čísla V., s. r. o. zo dňa 25. 10. 2007 vystavený na sumu 7.900.000,- Sk. Záver znaleckého posudku bol taký, že pri analýze sporných podpisov neboli zistené žiadne znaky nasvedčujúce falšovaniu podpisov. ...

Napriek tomu vyšetrovateľ PZ uznesením zo dňa 19. 11. 2010 trestné stíhanie zastavil s tým, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Krajský prokurátor v Košiciach, prokurátor krajskej prokuratúry JUDr. M. S. uznesením zo dňa 18. 01. 2011 zamietol sťažnosť sťažovateľov... pod sp. zn. I Kpt 864/2010.

O tom, že krajský prokurátor rozhodol predčasne a nezákonne svedčí to, že Generálny prokurátor SR rozhodnutím pod č. IV/6/GPt7/l I uznesenie vyšetrovateľky KRPZ v Košiciach zo dňa 19. 11. 2010 o zastavení trestného stíhania v spojení s uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 18. 1. 2011 o zamietnutí sťažnosti poškodených zrušil, lebo bolo vydané predčasne a pre rozpory vyplývajúce z dokazovania.

Po tomto pokyne generálneho prokurátora SR vyšetrovateľka PZ opätovne začala dňa 9. mája 2011 trestné stíhanie, pribrala do konania KÚ PZ ako znalca z odboru kriminalistiky, odvetvia grafickej diagnostiky na podanie znaleckého posudku. Úlohou znaleckého posudku bolo posúdiť, či vo výdavkovom pokladničnom doklade došlo k odstraňovaniu, prepisovaniu a neoprávnenému zásahu.

Záver posudku je taký, že preskúmaním výdavkového pokladničného dokladu neboli zistené stopy po ich odstraňovaní a následnom prepisovaní. Metódami a prostriedkami grafickej diagnostiky však nie je možné potvrdiť ani vylúčiť, že došlo k neoprávnenému zásahu spočívajúcemu v dopisovaní zápisov, resp. ich segmentov do kolónok pokladničného dokladu. Podstatou je teda to, že Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava, odvetvia grafickej diagnostiky ani nemohol úlohu danú zadávateľom splniť. ...

Napriek tomu vyšetrovateľka PZ uznesením zo dňa 15. 12. 2011 za takto neúplné zisteného skutkového stavu veci znovu trestné stíhanie zastavila, lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Okresný prokurátor Košice I. pod sp. zn. 2 Pv 250/09 zo dňa 19. 1. 2012 sťažnosť sťažovateľov proti uzneseniu zo dňa 15. 12. 2011 o zastavení trestného stíhania zamietol. ...

... až neskôr dňa 13. 4. 2012 sme sa dozvedeli, že prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach JUDr. M. S. je v blízkom príbuzenskom vzťahu s JUDr. R. H., ktorý zastupuje spoločnosť V., s. r. o. (je strýko jeho manželky).

Námietku zaujatosti poškodení oznámili dňa 17. 4. 2012 Krajskej prokuratúre v Košiciach, avšak to už bolo po právoplatnom zastavení trestného stíhania, a odložení podnetu prokurátorom Krajskej prokuratúry v Košiciach JUDr. S. ...

Rozhodnutiam okresnej prokuratúry ako krajskej prokuratúry aj generálnej prokuratúry sťažovatelia vytýka nepreskúmateľnosť týchto rozhodnutí z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. To, že právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého procesu (trestného aj súdneho) jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Ústavný súd SR už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetnom súdnej ochrany t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Podľa nášho názoru sa prokuratúry dostatočne nevysporiadali so všetkými dôležitými otázkami, ktoré vyvstali v trestnom konaní a dostatočne nezodpovedali na všetky relevantné otázkami, odôvodňujúce ich rozhodnutia. Rozhodnutiami okresnej ako aj krajskej prokuratúra došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Sťažovatelia zdôrazňuje, že generálna aj krajská prokuratúra ich podnet vybavila formálne bez akéhokoľvek prešetrenia okolnosti rozhodujúcich či došlo k porušeniu zákona. Oznámenie generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry o odložení podnetu boli sťažovateľom doručené bez akéhokoľvek odôvodnenia. ...

Podľa názoru sťažovateľov generálna prokuratúra nevybavila ich podnet ústavne konformným spôsobom, neuviedla žiadne skutkové ani právne úvahy, na základe ktorých dospela k odloženiu podnetu sťažovateľov. ...“

Vychádzajúc z uvedeného sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľov L. B. a V. B..., ktorou namietajú porušenie svojho základné práva na súdnu a inú ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 ako aj čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 18. 1. 2011 sp. zn. 1 KPt 864/2010, Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 19. 1. 2012 sp. zn. 2 Pv 250/09 a uzneseniami vyšetrovatelky PZ zo dňa 19. 11. 2010 a 15. 12. 2011 a postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry SR v konaní o opakovanom podnete vedenom pod sp. zn. IV/3 GPt 176/12-7 boli porušené.

II. Uznesenie Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 18. 1. 2011 sp. zn. 1 KPt 864/2010, Okresnej prokuratúry Košice I zo dňa 19. 1. 2012 sp. zn. 2 Pv 250/09 a uzneseniami vyšetrovatelky PZ zo dňa 19. 11. 2010 a 15. 12. 2011 sa zrušuje.

III. Podľa § 56 ods. 3 písm. b/ zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, Ústavný súd SR vracia vec vedenú pod sp. zn. IV/3 176/12-7 z 10. 06. 2012 Generálnej prokuratúre SR na ďalšie konanie a rozhodnutie.

IV. Generálna prokuratúra SR, Krajská prokuratúra v Košiciach a Okresná prokuratúra Košice I sú povinní uhradiť sťažovateľom trovy právneho zastúpenia v sume 332,50 € na účet ich právnej zástupkyne JUDr. D. H., AK, K. do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky. “

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľov zaručených v čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj čl. 13 dohovoru uzneseniami krajského riaditeľstva PZ ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 19. novembra 2010 a z 15. decembra 2011, uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011, uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012 a postupom a rozhodnutím generálnej prokuratúry č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012 v konaní o opakovanom podnete.

1. K namietanému porušeniu označených práv uzneseniami krajského riaditeľstva PZ ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 19. novembra 2010 a z 15. decembra 2011, uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 1/1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011 a uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012

1.1 Proti namietanému uzneseniu krajského riaditeľstva PZ o zamietnutí sťažnosti z 19. novembra 2010 mohli sťažovatelia v danom prípade podať sťažnosť, čo aj využili. O sťažnosti bola oprávnená a aj povinná rozhodnúť krajská prokuratúra, ktorá o nej aj rozhodla uznesením sp. zn. 1/1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011 tak, že sťažnosť ako nedôvodnú zamietla.

Označené uznesenie krajskej prokuratúry napadli sťažovatelia podnetom, ktorý vybavila generálna prokuratúra listom č. k. IV/6/GPt 7/11-18 z 12. apríla 2011 tak, že uznesenie krajského riaditeľstva PZ a uznesenie krajskej prokuratúry zrušila ako predčasne vydané a pre rozpory vyplývajúce z dokazovania.

1.2 Po rozhodnutí generálnej prokuratúry vyšetrovatelka krajského riaditeľstva PZ 9. mája 2011 opätovne začala trestné stíhanie, ktoré bolo uznesením ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 15. decembra 2011 zastavené z dôvodu, že sa nestal skutok, pre ktorý bolo vedené trestné stíhanie. Sťažovatelia 27. decembra 2011 podali proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, o ktorej rozhodla okresná prokuratúra uznesením sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012 tak, že sťažnosť zamietla. Dňa 30. januára 2012 podali sťažovatelia podnet generálnej prokuratúre, ktorá listom č. k. IV/3 GPt 34/12-5 z 24. februára 2012 oznámila, že podnet postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre. Krajská prokuratúra listom č. k. 1/1 KPt 864/10-50 zo 4. apríla 2012 ich podnet ako nedôvodný odložila.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každá fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorý je kompetenčne predsunutý pred uplatnenie právomoci ústavného súdu (podobne II. ÚS 148/02, IV. ÚS 78/04, I. ÚS 178/04, IV. ÚS 380/04).

Aplikujúc princíp subsidiarity na prerokúvanú vec sťažovateľov ústavný súd konštatuje, že v danom prípade nemá právomoc preskúmať uznesenie krajského riaditeľstva PZ ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 19. novembra 2010 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, keďže ich preskúmanie podliehalo prieskumnej právomoci krajskej prokuratúry. Rovnako ústavný súd nemá právomoc preskúmať ani uznesenie krajskej prokuratúry sp. zn. 1/1 KPt 864/2010 z 18. januára 2011 a postup predchádzajúci jeho vydaniu, pretože tak bola oprávnená a aj povinná urobiť generálna prokuratúra na základe podnetu sťažovateľov.

Uvedené platí aj pre uznesenie krajského riaditeľstva PZ ČVS: KRP-23/OEK-KE-2009 z 15. decembra 2011 a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, keďže ich preskúmanie podliehalo prieskumnej právomoci okresnej prokuratúry. Rovnako ústavný súd nemá právomoc preskúmať ani uznesenie okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 250/09 z 19. januára 2012 a postup predchádzajúci jeho vydaniu, pretože tak bola oprávnená a aj povinná urobiť krajská prokuratúra na základe podnetu sťažovateľov.

Vychádzajúc z uvedených skutočností bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť.

2. K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľov listom generálnej prokuratúry č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012

Sťažovatelia podali 7. mája 2012 podnet na preskúmanie zákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní a ich rozhodnutí, ako aj zákonnosti vybavenia ich podnetu prokurátorom krajskej prokuratúry.

Generálna prokuratúra listom č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012 podnet sťažovateľov odložila vzhľadom na to, že v postupe ani v rozhodnutiach vyšetrovateľa a podriadených prokurátorov nezistila pochybenia.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o prokuratúre podnet možno podať na ktorejkoľvek prokuratúre...

Podľa § 33 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor je povinný vybaviť podnet do dvoch mesiacov od jeho podania. V odôvodnených prípadoch rozhodne o predĺžení tejto lehoty bezprostredne nadriadený prokurátor.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 2 zákona o prokuratúre prokurátor posudzuje podnet podľa obsahu, pričom prihliada na všetky skutočnosti, ktoré počas prešetrovania vyšli najavo.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre je nadriadený prokurátor oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2 zákona o prokuratúre). Podľa § 34 ods. 2 uvedeného zákona ďalší opakovaný podnet v tej istej veci vybaví nadriadený prokurátor uvedený v odseku 1 len vtedy, ak obsahuje nové skutočnosti. Ďalším opakovaným podnetom sa rozumie v poradí tretí a ďalší podnet, v ktorom podávateľ podnetu prejavuje nespokojnosť s vybavením svojich predchádzajúcich podnetov v tej istej veci.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu podnet v zmysle § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre, ako aj opakovaný podnet podľa § 34 zákona o prokuratúre poskytujú sťažovateľovi účinnú ochranu jeho práv a právom chránených záujmov (m. m. IV. ÚS 158/03, IV. ÚS 80/03, IV. ÚS 330/04, IV. ÚS 53/05, I. ÚS 186/05, II. ÚS 94/06, I. ÚS 112/06). Podnet, ako aj opakovaný podnet zakladajú povinnosť príslušného prokurátora, resp. nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi.

Ústavný súd aj v predchádzajúcich konaniach vyslovil právny názor, že vynechanie opakovaného podnetu ako právneho prostriedku nápravy v rámci sústavy orgánov prokuratúry Slovenskej republiky nemožno nahrádzať podaním sťažnosti v konaní pred ústavným súdom, pretože takto by sa obmedzovala možnosť orgánov prokuratúry vo vlastnej kompetencii nielen preveriť skutočnosti, ktoré tvrdí sťažovateľ, ale aj prijať opatrenia podľa zákona o prokuratúre, ktoré by účinne napomohli odstráneniu procesných alebo faktických prekážok zákonného postupu (m. m. I. ÚS 186/05, IV. ÚS 53/05).

Ústavnému súdu nie je známy žiaden dôvod na to, aby sa vo veci sťažovateľov odchýlil od uvedeného právneho názoru. Zákon o prokuratúre poskytoval a stále poskytuje sťažovateľom aj ďalší prostriedok nápravy – opakovaný podnet (podľa § 31 až § 36 zákona o prokuratúre), ktorým sa mohli, resp. môžu domáhať preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia okresnej prokuratúry aj krajskej prokuratúry v predmetnej veci. Uvedený právny prostriedok umožňoval, resp. umožňuje sťažovateľom dosiahnuť účinnú nápravu vzhľadom na právomoc nadriadeného prokurátora (generálneho prokurátora Slovenskej republiky) záväzným pokynom nariadiť prijatie efektívnych opatrení v predmetnej veci aj napriek doterajšiemu postupu generálnej prokuratúry, ak by na základe opakovaného podnetu sťažovateľov dospel k záveru, že jej list č. k. IV/3 GPt 176/12-7 z 10. júla 2012 bol v rozpore so zákonom.

Použitie týchto právnych prostriedkov je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom (napr. I. ÚS 256/05).

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Po preskúmaní sťažnosti ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia, zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, v sťažnosti neuvádzajú nijaké dôvody, a už vôbec nie dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal ústavný súd postupovať podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné pri predbežnom prerokovaní sťažnosť aj v tejto časti odmietnuť ako neprípustnú pre nevyčerpanie všetkých opravných prostriedkov (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Po odmietnutí sťažnosti sťažovateľov ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ich ďalšími návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2013